

Cerkev sv. Rešnjega telesa in krvi, župnija Ljubljana-Podutik. Foto: Jože Šenk

Marko Čižman

KRIŽEV POT V PODUTIKU

Ni mi znano, da bi kje imeli fotografski križev pot iz žive uprizoritve Kristusovega pasijona. Vse se je začelo pred leti, ko sva s fotografkinjo, Tatjano Splichal sodelovala pri izdelavi kuharske knjige. V tistem času smo postali pravi prijatelji in nedolgo po tem, ko je knjiga izšla, me je Tatjana vprašala, če bi lahko v cerkvi postavili razstavo fotografij križev. Fotografije so bile od vsepovsod - meni je bila še najboljša fotografija raznobarnih križev, narisanih na čelu mladih, ki so bili zbrani na srečanju mladine v Stični. Slike so bile velikega formata in so bile med ljudmi lepo sprejete. Že takrat je Boštjan Bokal, eden od faranov, dal idejo, da bi nekoč lahko naredili v podobni obliki tudi križev pot. Ker smo v tistem času imeli v cerkvi le začasne slike križevega pota, je Tatjana predlagala, da bi jih nadomestili s fotografijami iz Škofjeloškega pasijona. Ideja je bila dana v idealnem času, saj so ustvarjalci po nekaj letih premora tisto leto zopet pripravljali pasijonsko igro v Škofji Loki. Beseda je dala besedo in tako smo se odločili, da poizkusimo. Ideja je bila, da se posamežne fotografije, ki bi kar najbolje uprizorile bistvo posameznih postaj. Fotografinja Tatjana je stopila v stik z Blažem in s Klemenom Karlinom, ter Andrejo Megušar. Kasneje pa je predstavila idejo tudi režiserju Milanu Golobu. Režiser in igralci so nam šli res na roko, saj so uprizoritve nekaterih postaj križevega pota morali zaigrati prav za namen fotografiranja. V pasijonu jih namreč ni bilo. Malo pred koncem pasijonskih iger se je pred mano znašel zajeten kupček fotografij. Začelo se je izbiranje in odločanje, katere fotografije bodo najprimernejše. Nekatero sliko je bilo lahko izbrati, pri drugih je bilo potrebno več časa in pogovora, da smo izbrali najprimernejše. Za mnenje smo se obrnili še na nekaj drugih ljudi in tako se je počasi oblikoval izbor slik, kot jih imamo sedaj. V istem času smo se odločili, da izberemo tako velikost slik, kot so bile slike z razstave križev. Videli smo namreč, da so šele tiste slike dovolj velike, da se jih je dalo videti s katerega koli mesta v cerkvi. Za izdelavo okvirjev sem se obrnil na mizarstvo Ravnohrib, ki je izdelalo tudi ostalo leseno opremo za našo cerkev. Vodila nas je želja, da je okvir preprost, dovolj lep, a ne preveč vpadljiv. Le tako bi lahko slike zares zasijale v svoji sporočilnosti. Okvirji so bili izdelani kvalitetno in pravočasno. V času izdelave okvirjev smo prosili Božidarja Kolariča za pozlato okvirjev. Pozneje smo se skupaj odločili, da obogatimo fotografije še z delno po-

zlato trnove krone na trpečem Kristusu. Ker je podutiška cerkev novejša zgradba, je bil tovrsten križev pot vanjo lepo umeščen.

Nov križev pot smo predstavili in blagoslovili konec aprila 2016. Na ta dogodek smo povabili župljane in vse ustvarjalce Škofjeloškega pasijona. To je bil edini trenutek do sedaj, ko so bili na istem mestu zbrani tudi vsi trije dosedanji režiserji pasijona: Marjan Kokalj, Borut Gartner in Milan Golob.

V posebno zadovoljstvo mi je, da so ob tem križevem potu poleg odraslih nagovorjeni tudi otroci. Hvaležen sem gospodu Alojziju Pavlu Florjančiču, ki je ta dogodek umestil tudi v Doneske.

Tatjana Splichal

KRIŽEV POT ŠKOFJELOŠKEGA PASIJONA

1. postaja*

*Ta prvi Križ nam pomeni
Pilatušovo hišo
Kir¹ on čez Jezusa sklene
To sodbo tega Križa:
Kir Jezus k te sodbi movč²
Nas govárja na dówžnost³
Nas velíku tugent⁴ vuči
Ner več⁵ poterpežlívost
Nas velíku tugent ...*